

Warszawa, 23 czerwca 2004 r.

**PREZES NARODOWEGO
FUNDUSZU ZDROWIA
ul. Grójecka 186
02-390 Warszawa**

Znak: CF-BWM/288/BZ/04

**Pani
Prof. Ewa Kulesza
Generalny Inspektor
Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa**

W odpowiedzi na wystąpienie Pani Profesor z dnia 2 czerwca 2004 r., sygn. GI-DP-024/881/04 w sprawie wskazania podstawy prawnej upoważniającej Narodowy Fundusz Zdrowia do żądania od osób składających wnioski o wydanie formularzy serii E-100, kserokopii dowodu stwierdzającego ich tożsamość - wyjaśniam, co następuje.

Zgodnie z art. 141 ust. 1 pkt 1, 3 i 7 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, póź. 391 z późn. zm.), Fundusz jest uprawniony m. in. do uzyskiwania i przetwarzania danych osobowych osób ubezpieczonych, m. in. w celu stwierdzenia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego, stwierdzenia obowiązku płacenia składki i ustalenia kwoty składki oraz kontroli przestrzegania zasad legalności, gospodarności i celowości finansowania udzielanych świadczeń zdrowotnych.

Specyfiką działalności Funduszu jest to, że konsekwencją wykonywania zadań w zakresie gromadzenia, przetwarzania oraz weryfikacji i porządkowania danych osobowych osób ubezpieczonych jest prawidłowe, rzetelne i celowe wydatkowanie środków publicznych dla finansowania świadczeń zdrowotnych. W tym zakresie Fundusz, jako jednostka sektora finansów publicznych, obowiązany jest do przestrzegania przepisów o finansach publicznych, w szczególności zasady celowego, oszczędnego i terminowego dokonywania wydatków publicznych [vide art. 5 pkt 9 oraz art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 15, póź. 148 z późn. zm.)].

Aby Fundusz mógł wypełniać swoje ustawowe cele we wskazanym wyżej zakresie oraz eliminować nieprawidłowości i nadużycia, musi mieć możliwość weryfikowania danych podawanych przez osoby ubezpieczone. Zakres tych danych, uzyskiwanych i przetwarzanych m. in. dla celów ich weryfikacji określa art. 141 ust. 2 ustawy z 23.01.2003 r. Podzielałam pogląd Pani Profesor, że dla danych określonych w tym przepisie, zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest wymagana.

Jednakże, w związku z tym, pragnąłbym wyjaśnić, że specyfika składania wniosków o wydanie formularza serii E-100 polega m. in. na tym, że gros z tych wniosków jest składanych przez ubezpieczonych nieosobiście, a zatem brak jest możliwości weryfikowania przez osoby przyjmujące wnioski, danych podanych we wniosku przez składającego wniosek. Jedynym środkiem umożliwiającym weryfikację tych danych jest udostępnienie Funduszowi kserokopii dokumentu stwierdzającego tożsamość, w którym występują dane mieszczące się w katalogu ujętym w art. 141 ust. 2

ustawy z 23.01.2003 r.

Pragnąłbym także zaznaczyć, iż podzielam pogląd Pani Profesor, że niektóre dane osobowe zawarte w dokumencie tożsamości - w praktyce chodzi tu o dowód osobisty, który zawiera wymagany numer identyfikacyjny PESEL - wykraczają poza ramy ustawowego uprawnienia Funduszu.

W związku z powyższym proponuję zaakceptowanie dokonania modyfikacji treści wniosku o wydanie formularza E-100 w ten sposób, aby w formularzu tym była zawarta klauzula dotycząca wyrażenia zgody przez osobę składającą wniosek na przetwarzanie danych osobowych dla celów ich weryfikacji, co wiązałoby się ze złożeniem dla realizacji tego celu kserokopii dowodu osobistego - z jednoczesnym zastrzeżeniem składającego wniosek, że za skutki prawne za -podanie nieprawidłowych danych odpowiada osoba składająca wniosek (to na wypadek gdyby osoba składająca wniosek takiej zgody nie wyraziła). Zgoda taka - wyrażana na zasadzie dobrowolności -jako podstawę miałyby regułę uchylającą z art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 45, póź. 926 z późn. zm.).

Jednocześnie, w związku z powyższym, zwracam się do Pani Profesor o wyrażenie zgody na rozszerzenie prowadzonego przez Fundusz zbioru danych osobowych o dane uwidocznione w dowodzie tożsamości, a wykraczające poza ramy upoważnienia z art. 142 ust. 2 ustawy z 23.01.2003 r., takie jak wizerunek, wzrost, kolor oczu i znaki szczególne.

Inną alternatywą dla Funduszu była jedynie rezygnacja z obowiązku weryfikacji danych osobowych, co uniemożliwiłoby Funduszowi realizację jego ustawowych zadań i celów, a także w konsekwencji mogłoby prowadzić do wprowadzania do systemu ubezpieczeń zdrowotnych błędnych danych, które wywołałoby nieprawidłowości w gospodarowaniu środkami publicznymi przeznaczonymi na świadczenia zdrowotne. Takie przypadki nieprawidłowego wprowadzania danych, w tym formy działania przestępnego, są Funduszowi sygnalizowane i Fundusz musi problem ten brać pod uwagę przy kształtowaniu i wdrażaniu procedur związanych z jego działalnością. W związku z tym, rezygnacja ze sprawnej i rzeczywistej weryfikacji danych, jest dla Funduszu nie do zaakceptowania. Innym rozwiązaniem, niemożliwym w praktyce do przyjęcia, byłby wymóg usuwania z kserokopii dowodu tożsamości niektórych danych osobowych-tych które nie mieszczą się w granicach art. 141 ust. 2 ustawy z 23.01.2003 r. Przy obowiązującym trybie składania wniosków - o czym wspominałem już wyżej - Fundusz nie miałby jednak żadnego wpływu na to, jakie dane byłyby ewentualnie usuwane i czy nie uniemożliwiłoby to w praktyce weryfikacji potrzebnych Funduszowi danych.

Reasumując, uważam, że Fundusz realizując w sposób rzetelny i prawidłowy swe zadania w zakresie racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi przeznaczonymi na świadczenia zdrowotne oraz w zakresie weryfikacji i kontroli danych wprowadzanych do systemu ubezpieczeń zdrowotnych, musi mieć prawo i realną możliwość sprawdzania tych danych. W innym wypadku, Fundusz nie będzie miał możliwości wykonywania racjonalnej i celowej redystrybucji środków publicznych. W przypadku braku możliwości osobistej weryfikacji takich danych przez pracowników Funduszu i przyjętej opcji przesyłania ich pocztą, jedynym praktycznym środkiem ich weryfikacji jest sprawdzanie danych wpisanych do formularza z danymi zawartymi w dowodzie tożsamości. Dla tego celu, jedynym praktycznym źródłem weryfikacji jest kopia dokumentu. Zgadzam się zatem w pełni z Panią Profesor, że taką praktykę Funduszu w tym zakresie wzmocnia dodatkowo argument, że również art. 23 ust. 1 pkt. 4 ustawy o ochronie danych osobowych, jest adekwatnym uzasadnieniem do stosowanej przez Fundusz praktyki, zezwalającej na tego rodzaju procedurę.

W związku z powyższym zwracam się do Pani Profesor z uprzejmą prośbą o wzięcie pod uwagę konieczności prawidłowego wykonywania przez NFZ jego ustawowych zadań oraz uznania wyżej przedstawionych racji i argumentów Funduszu jako metod koniecznych dla realizacji tychże zadań.

Jednocześnie informuję Panią Profesor, że treść wniosku o wydanie formularza serii E-100 zostanie zmodyfikowana i dostosowana zgodnie z przedstawionym wyżej stanowiskiem NFZ -adekwatnie do uwag zgłoszonych przez Panią Profesor.